

Jerzy Świąch

"Z problematyki tłumaczeń
parnasistów i Baudelaire'a w Polsce",
Jerzy Świąch [w:] "Studia z teorii i
historii poezji",
Wrocław-Warszawa-Kraków 1970 :
[recenzja].

Biuletyn Polonistyczny 14/40, 106

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(I) ŚWIECH Jerzy: Z problematyki tłumaczeń parnasistów i Baudelaire'a w Polsce. W: Studia z teorii i historii poezji pod redakcją M. Głowińskiego. Seria II. Oss. Wrocław-Warszawa-Kraków 1970. IBL PAN. Z Dziejów Form Artystycznych w Literaturze Polskiej. T.XX, s. 199-228.

Omówienie pojawiających się we wczesnym okresie modernizmu prac przekładowych A.Langego, Z.Przemyskiego, E.Porębowicza i Z.Trzeszczkowskiej, mające na celu ustalenie roli, jaką w kształtowaniu się doktryny poetyckiej polskiego modernizmu odegrała recepcja francuskiego parnasizmu.

Przekłady pełniły jednocześnie funkcje informacyjno-poznawcze i operacyjno-programowe, wspierające modernistyczny przełom poetycki przez odwołanie się do parnasizmu jako poezji nie mającej u odbiorcy sankcji autorytetu, epatującej i zaskakującej nowością, poziomem sprawności w rzemiośle poetyckim itp.

BP/40

(I) WINCER Pavol: Nowoczesne odmiany formy litaniijnej. (Na przykładzie poematu Františka Halasa "Stare kobiety" i wiersza Vitězslava Nezvala "Pieśń nad pieśniami"). W: Studia z teorii i historii poezji pod redakcją M.Głowińskiego. Seria II. Oss. Wrocław-Warszawa-Kraków 1970. IBL PAN. Z Dziejów Form Artystycznych w Literaturze Polskiej. T.XX, s. 387-401.

Praca z zakresu poetyki historycznej. Przedmiotem rozważań autora jest semantyka współczesnych form litaniijnych w poezji czeskiej na przykładzie dwóch odmiennych realizacji: F. Halasa i V.Nezvala. Chodzi o wykazanie, że "litaniijność" nie jest tylko pewnym określonym zespołem środków i "schematów kompozycyjno-stylistycznych", ale również pewnego rodzaju "znaczeniowym wypełnieniem" określonymi treściami, "znaczeniową postawą", np. postawą wartościującą w stosunku do przedmiotu "litaniijnego" (adoracja, aprobata, apoteoza).

E.Sz.

BP/40